

Kázání Velký pátek 3.4.2026

Šetřit se, anebo se obětovat?

Vstup 27 (pěvecký sbor)

Introit: **Izajáš 53**

Píseň 163 (sbor)

Modlitba

Čtení: Matouš 27, 17-52

Píseň 523

Text kázání: Matouš 16, 24-25

Milí přátelé, bratři a sestry,

před týdnem jsme v tělocvičně hráli s dětmi takovou novou vybíjenou všichni proti všem. Princip hry spočíval v tom, že ten, kdo byl vybitý, měl zůstat stát na místě jako zmrzlý. V té chvíli musel zvednout ruce nad hlavu, rozkročit nohy a zůstat stát. Do té doby, než byl vysvobozen někým jiným. To vysvobození probíhalo tak, že mu vysvoboditel prolezl pod nohama. Když se to povedlo, vybitý byl rázem vysvobozen a mohl se znovu zapojit do hry. V průběhu hry jsem ale dostal od dětí otázku, jestli ten, který zrovna někoho vysvobozuje, by nemohl být v té chvíli ušetřen od rány míčem. Vždyť je to přece nespravedlivé, když ten, který vysvobozuje, že by měl být vybitý. Zvláště když zrovna leží na zemi a je zranitelný. Já jsem dětem ale řekl, že ne. Protože to by pak nebyla žádná námaha a ani žádná oběť.

Myslím, bratři a sestry, že právě v takto nastavených pravidlech hry se odráží pravý smysl oběti. **Obětovat se pro druhého.** Za cenu ztráty vlastního života. A v té hře se tak skutečně dělo. Někdo se obětoval, podlehl a zachránil druhého a v tu ránu, dostal ránu. Avšak ten prvně zachráněný ho pak mohl na oplátku také vysvobodit. Z vděčnosti, z kolegiality, z lásky.

Připomínáme si dnes, milí přátelé, tu oběť nejvyšší. Oběť, která navždy změnila běh dějin. Oběť Pána Ježíše Krista na kříži. Oběť, kdy jeden dobrovolně obětoval svůj vlastní život, aby zachránil k životu ostatní. Mnozí lidé možná počítají tak nějak automaticky s věčným životem v nebi. Kdyby se ale Pán Ježíš neobětoval na kříži, pak jsme všichni ztraceni. Dochází nám to, jak drahá oběť musela být přinesena, abychom nebyli ztraceni? Pán Ježíš nám ukázal, že **pravá láska není pocit, pravá láska znamená přinést oběť**. My lidé bychom nejraději chtěli lásku bez závazku. Chceme být milováni, ale nechceme, aby nás samotné to něco stálo. Chceme být milováni, ale sami často nechceme udělat něco navíc. Pro Boha, pro své bližní a pro nebližní už vůbec. Chceme Boží požehnání, nejlépe ale bez těžkostí, nejlépe bez břemena služby a bez břemena vlastního kříže. Chceme žít hlavně tu velikonoční radost ze vzkříšení, ale sami podstupovat nějakou oběť, to už se nám tolik nechce.

Jistě, v listu Židům je napsáno, že Kristova oběť byla natolik dokonalá, že **není potřeba za hříchy přinášet další oběti**. Všechny naše hříchy a nepravosti jsou přikryty a smyty Kristovou krví. A to je radostná zpráva evangelia. Avšak pokud Kristův kříž nezpůsobí v našem životě zásadní obrat, kam potom vlastně jdeme? Pokud totiž nejdeme cestou obětí z lásky, pak nejdeme po správné cestě. Správná cesta totiž vede v následování Pána Ježíše Krista. A co On k tomu říká? „**Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.**“

Bratři a sestry, tomuto výroku Pána Ježíše jsem se dlouhou dobu vyhýbal. Jsou v Bibli jistě příjemnější a více potěšující texty. Nicméně tady nám to Pán Ježíš říká natvrdo. Chceš se šetřit sám pro sebe? Nechceš se vydat ke skutkům lásky, chceš ochránit sám sebe? Pán Ježíš říká, že ten kdo myslí jen na sebe, kdo nevydává svůj život k slávě Boží, ten o něj nakonec vlastně přijde. Zahyne v samotě. Avšak kdo svůj život doslova ztratí pro Ježíše, pro Jeho království, ten ho nakonec nalezne. Jak tomu rozumět?

Jistě znáte příběh královny Ester, která se jako Židovka stala ženou perského krále. A její strýc jí žádal, aby předstoupila s rizikem vlastního života před krále a požádala ho, aby zastavil pogromy na Židy. Nechtělo se jí, bála se o svůj život, neboť jí hrozila smrt, když by přišla před krále bez jeho pozvání. A tehdy její strýc Mordokaj jí řekl: „**Nedomnívej se, že v domě králově vyvázneš životem, jediná ze všech židů. Budeš-li v tuto chvíli skutečně mlčet, úleva a osvobození přijde Židům odjinud, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato.**“ Ester pak svůj život nasadila a skrze její oběť vše dopadlo dobře.

Bratři a sestry, i my jsme dosáhli královské hodnosti. Díky Kristově oběti na kříži jsme se i my stali **královským kněžstvem**. Avšak pokud jsme na tomto světě, nejsme tu proto, abychom

si jen užívali nějakého výsadního postavení. To nás čeká až v nebi. Otázka zní, **pro jaké příhodné chvíle jsme dosáhli této královské hodnosti, už zde na světě?** Tento svět je bez Krista ztracen! A vidíme to kolem sebe. A nejsou to jen vládci, kteří chtějí pro sebe co nejvíc. Vždyť my sami často bojujeme s tím, že myslíme víc na sebe, než na druhé. A přinášet nějaké oběti z lásky? To se dnes moc nenosí. Vždyť v dnešní kultuře slovo oběť působí nějak podezřele a zastarale. Něco, co se už přece nemusí. Žijeme v době, kdy se nejčastěji hledá pohodlí a bezpečí především pro sebe. Žijeme v době, kdy málokdo opustí svou komfortní a bezpečnou zónu, kvůli tomu, aby druhému pomohl.

Pán Ježíš nám ale přinesl zcela jiný pohled na život. Jen oběti z lásky vedou k naplnění pravého smyslu života. „**Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.**“ Nedávno mne zaujala zpráva o polské oštěpařce Marii Andrejczyk. Prodala svou stříbrnou medaili z olympiády, aby pomohla zaplatit operaci srdce pro dítě, které vůbec neznala. Společnost, která medaili koupila, však udělala nečekané gesto - zaplatila celou částku na léčbu a medaili jí vrátila zpět. A tohle je názorný příklad, co znamená ztratit svůj život pro Krista a zase ho nalézt. Pán Ježíš svůj život ztratil pro nás, aby jej znovu našel a byl vzkříšen. Milí přátelé, jistě známe svědectví hraběte Zinzendorfa, muže, který daroval své pozemky z vlasti uprchlým moravským bratrům k vybudování Ochranova. Na svých cestách uviděl obraz s ukřižovaným Kristem. A pod ním nápis: „**Toto jsem já udělal pro tebe, co uděláš ty pro mě?**“ Tato otázka ho velmi zasáhla. V jeho životě nastal obrat a on od té chvíle následoval Krista. Mimo jiné i tím, že přijal moravské bratry na svá panství.

Milý bratře, milá sestro, tato otázka se dnes o Velkém pátku obrací i na tebe: Pán Ježíš s kříže i k tobě volá: „**Toto jsem já udělal pro tebe, co uděláš ty pro mě?**“ Jsi ochoten obětovat třeba svůj volný čas, abys stál tam, kde tě Pán chce mít? Jsi ochoten přispět na dobré Boží dílo svými financemi, anebo svým nasazením? Jsi ochoten vyjít ze svého pohodlí a pomoci tomu, kdo to zrovna potřebuje? Jak jsem říkal v úvodu, Pán Ježíš nám ukázal, že **pravá láska není pocit, pravá láska znamená přinést oběť**. Tedy něco, do čeho se mi zrovna moc nechce. Je snadné říci miluji, pravá láska se ale prokazuje činem. A jestliže chceme prokázat svou lásku k Bohu, pak ani zde slova nestačí. Kristova výzva k následování vede k zapření sebe sama. „**Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe.**“ Prokázat lásku bývá mnohdy spojeno s tím, udělat něco, do čeho se mi moc nechce. Udělat něco navíc. I v týmovém sportu to někdy můžeme vidět. Nehrát na sebe, ale obětovat se pro tým. Udělat něco navíc. To pak může přinést nečekaně dobré výsledky. A udělat v praktickém životě z lásky něco navíc, to je dost často právě to, co změní nepříjemné okolnosti. Něco, co se dotkne lidských srdcí a může je změnit.

Bratři a sestry, Kristus svým křížem změnil životy mnohým lidem. Zvláště těm, kteří ochotně Jej následují. Kteří si uvědomují, že je potřeba **zapřít sám sebe, vzít svůj kříž a následovat Ho**. Pán Ježíš cestou na Golgotu pod tíhou neseného kříže nenadával. Nereptal. Trpělivě vše snášel s pokorou. Vyzbrojme se proto stejným smýšlením a nechtějme si všechno ulehčit právě na úkor druhých. Spíše naopak. Nesme nejen svůj kříž, ale stejně jako **Šimon z Kyrény** pomohl nést kříž Ježíši, pomáhejme nést břemena z lásky těm, kteří to potřebují. Pamatujme na to, že dnešní svět nás sice učí šetřit sebe, ale Kristus nás učí darovat sám sebe. A taky na to, že láska, která nás nic nestojí, nakonec taky nic nezmění a nezachrání. Jak tedy velká oběť Ježíšova musela být, abychom my byli zachráněni? Co jsme tedy my ochotni obětovat ze svého života, aby další mohli být Kristem zachráněni? Amen. Modlitba

Píseň 526

Večeře Páně (377, 375-sbor)

Slovo poslání: Filipským 2, 1-11

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen.

Píseň 417 (sbor)

† Jádru: oběť Ježíš Kristus

Velký pátek ukazuje paradox:

- ztráta → zisk
- smrt → život
- oběť → záchrana

Ježíšova oběť není jen „hrdinský čin“, ale:

☞ **darování sebe sama pro druhé, i když si to nezaslouží**

To je důležité zdůraznit:

- nešlo o pohodlí
- nešlo o „rychlé řešení“
- nebyla to zkratka
- byla to **cesta bolesti, věrnosti a lásky až do krajnosti**

🕒 Kontrast s dneškem

Tvoje intuice je dost přesná, ale je dobré ji formulovat vyváženě (aby kázání neznělo jen jako kritika):

Dnešní kultura často:

- hledá **komfort a bezpečí**
- nabízí **okamžité uspokojení**
- minimalizuje bolest („proč trpět, když nemusím?“)
- zdůrazňuje „**já na prvním místě**“

☞ Oběť pak působí skoro jako něco **zastaralého nebo podezřelého**

Ale zároveň:

Není úplně pravda, že lidé dnes neumí obětovat.

Vidíme:

- rodiče, kteří se obětují pro děti
- lidi, kteří pečují o nemocné
- dobrovolníky, kteří dávají čas druhým

☞ Touha po oběti nezmizela

☞ spíš je **zastřená nebo selektivní**

📄 Napětí pro kázání

Tady máš silnou myšlenkovou osu:

1. Ježíš ukazuje, co je pravá láska

láska není pocit, ale oběť

2. My chceme lásku bez ceny

- chceme být milováni
- ale nechceme nést kříž

☞ „chceme Velikonoce bez Velkého pátku“

3. Oběť není ztráta, ale cesta k životu

- Ježíš ztrácí → my získáváme
- paradox evangelia:
☞ kdo dává, ten nachází

4. Výzva pro dnešek

Ne velká heroická gesta, ale:

- obětovat čas
- odpustit, i když to bolí
- dát přednost druhému
- zůstat věrný, i když to není pohodlné

☞ Oběť dnes = jít proti proudu komfortu

Silná věta (můžeš použít v kázání)

- „Největší zkratka dnešní doby je vyhnout se kříži – ale bez kříže není život.“
- „Láska, která nic nestojí, nakonec nic nezachrání.“

Závěr

Velký pátek není jen o tom, co udělal Kristus:

☞ je to otázka:

Co jsme ochotni dát my?

Ne proto, abychom si něco zasloužili,
ale proto, že jsme už všechno dostali.

Jestli chceš, můžu ti z toho rovnou sestavit celé hotové kázání (10–15 minut) s úvodem, příběhem a závěrem.